

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-033/13

Priština, 21. januar 2014. godine

U postupku:

B. S.
Priština

Tužena strana/Žalilac

protiv

G. (M.) L.
Kuršumlija
Srbija

Podnosilac zahteva/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Elka Filcheva-Ermenkova, predsedavajući sudija, Dag Brathole i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/155/2012 (spisi predmeta upisani u KAI pod brojevima KPA37059 i KPA37060), od dana 06. juna 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 21. januara 2014. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Predmeti pod brojevima GSK-KPA-A-033/13 i GSK-KPA-A-034/13 spajaju se predmetu GSK-KPA-A-033/13.
- 2- Odbija se kao neosnovana žalba B. S.
- 3- Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/155/2012 (u delu koji se odnosi na predmete upisane u KAI pod brojevima KPA37059 i KPA37060), od dana 06. juna 2012. godine.

Spajanje predmeta:

1. Član 408.1 Zakona 03/L-006 o Parničnom postupku (ZPP) predviđa da sud može spojiti predmete kada se pred istim sudom vode dva ili više postupaka u vezi istih osoba, ako isto spajanje pruža efikasnost suda i efektivnost predmeta.
2. U predmetima upisanim pod brojevima GSK-KPA-A-033/13 i GSK-KPA-A-034/13 žalilac je uložio identične žalbe, gde je implicitno odobrio spajanje predmeta, kao što je predviđeno u članu 408.3 ZPP. Dodatno, Vrhovni sud primećuje da su činjenice, pravni osnovi i dokazna pitanja u potpunosti ista u ovim predmetima. Jedino su različite parcele, koje su subjekat imovinskog prava navedenog u imovinskom zahtevu. Tuženik je takođe ista osoba. Žalbe su zasnovane na istim objašnjavajućim izjavama i na istoj dokumentaciji. Što više, Odluka KIZK na koju je uložena žalba je ista.
3. Ukoliko su svi elementi u predmetu isti osim parcela, očigledno je efikasnije da se žalbe spoje i ocene jedinstvenom presudom.
4. Gore navedeni predmeti postaju jedinstveni predmet upisan pod brojem GSK-KPA-A-033/13.

Proceduralni i činjenični siže:

5. Dana 07. maja 2007. godine, G. (M.) L. je podneo imovinske zahteve u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživao ponovni posed nad parcelama pod brojevima 1207, 1208 (obe

u površini od 73 ar 1 m²), 1209, 1210 i 1211 (sve tri u površini od 79 ar 37 m²). Parcele se nalaze na mestu zvanom "Stara pleća" Rimanište, u Prištini. On je izjavio da je vlasnik parcela te i da je zemljište uzurpirano od strane nepoznatog lica. Posed je izgubljen dana 18. juna 1999. godine. Podnosilac zahteva je dostavio KAI posedovni list br. 103, izdat u 2002. godini od strane Kosovske katastarske agencije. Na osnovu katastarskih upisa parcele u zahtevu su upisane na ime G. (M.) L.. Podnosilac zahteva je dostavio rešenje o nasleđu– T. nr. 129/2002 od dana 13. maja 2002. godine (koje potvrđuje njegovo pravo nasleđa nad imovinama), katastarske šeme parcela i potvrdu iz 1937. godine koja se odnosi na kupovinu navodno istih imovina. Tvrdi se da je praded podnosioca zahteva kupio ove imovine od predala B. S. KAI je pozitivno verifikovala dokumenta. Podnosilac zahteva je izjavio da nakon toga nijedna imovina nije prodana te i da je njegova porodica koristila iste do 1999. godine kada su trebali da izbegnu sa Kosova.

6. Nakon obaveštenja, B. S. je odgovorio na zahtev. On je izjavio da podnosilac zahteva nije nosilac imovinskog prava već da je to on. On je tvrdio da je njegov deda I. I. kupio imovine u zahtevu. On je dostavio dokumenat pod imenom "Obaveza", kojim se primećuje da je P. S. unajmio novac od Imera Imeri te u slučaju da on ne vrati novac Imeri može uzeti njegove livade. Nema podataka povodom prenosa imovine.
7. Niti dokumenti iz 1937. godine, dostavljeni od strane podnosioca zahteva, niti dokument iz 1929. godine, dostavljen od strane tužene strane ne predstavljaju očiglednu identifikaciju (u smislu trenutnog katastra) zemljišne parcele na koju se donose. Oba dokumenta se sastoje od opisne ilustracije zemljišta gde objašnjavaju čime se graničilo u vreme kada su sastavljeni ovi dokumenti – u 1929. i 1937. godini. Međutim, u spisu predmeta nema dokumenata da se imovine opisane u ovim starim dokumentima odnose na imovine koje su predmeti imovinskih zahteva. Takođe nema podataka da je povodom toga obavljena katastarska verifikacija.
8. Bez obzira na gore navedeno, nesporno je to da od početka 1940-tih godina pa sve do 1999. godine imovine u zahtevu, odnosno parcele br. 1207, 1208, 1209, 1210 i 1211 je koristila porodica podnosioca zahteva G. (M.) L. te i da su tužena strana i njegova porodica ušli u posed zemljišta nakon što je podnosilac zahteva napustio Kosovo, zbog oružanog sukoba, što znači od 1999. godina pa nadalje.
9. Takođe postoji argumenat da podnosilac zahteva nakon 1999. godine nije prodao tuženoj strani imovine niti bilo kome drugome.
10. Dana 06. juna 2012. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je svojom odlukom KPCC/D/A/155/2012 prihvatila imovinski zahtev. Komisija je smatrala da je podnosilac zahteva dostavio posedovni list na osnovu kojeg je koji listiran kao nosioca imovinskog prava. Ovaj dokumenat je pozitivno verifikovan, imovine nikada nisu pridate. U odnosu na tuženu stranu, Komisija nije prihvatila da su kupili imovine od treće strane u 1941. godini.

11. Dana 04. januara 2013. godine, odluka je uručena tuženoj strani. Dana 08. januara 2013. godine, tužena strana (u daljem tekstu: žalilac) je uložio žalbu Vrhovnom sudu, gde je napao odluku KIZK. On se nije pozvao na pogrešnu primenu materijalnog i proceduralnog prava. On izjavljuje da je odluka nepravедna. On tvrdi da njegov deda, I. S. nikada u svom životu nije potpisao ugovor koji bi kasnije L. G. iskoristio kao dokaz o kupoprodaji. Kasniji je završio sve papire ali u odsustvu njegove porodice. Nije jasno na koje papire opisuje žalilac, ali na osnovu prethodne izjave stranaka može se zaključiti da se žalilac odnosi na navodni prenos imovina u prošlosti od strane podnosioca zahteva – u 1937. godini. Žalilac je dostavio pismene izjave potpisane od strane tri osobe, rođene u 1943., 1932. i 1963. godini. Žalilac je takođe dostavio tužbu podnetu protiv L. G. pred Opštinskim sudom u Prištini, gde je zahtevao od Opštinskog suda da prizna njegovo imovinsko pravo nad nekoliko imovina, među kojima su i sporne imovine. Nema podataka povodom toga da li je redovni sud odbacio postupak ili je još uvek na čekanju.
12. Podnosilac zahteva je u odgovoru na žalbu ponovio njegovu početnu izjavu da je njegova porodica nesmetano koristila imovine od 1937. godine do 1999. godine. On je naglasio da svedoci, čije je izjave dostavio žalilac, ili nisu ni bili rođeni ili su bili u ranim godinama da bi bili u stanju da svedoče činjenice koje su se dogodile u 1937. godini.

Pravno obrazloženje:

13. Žalba je prihvatljiva. Ista je uložena u vremenskom roku od 30 dana kao što je predviđeno članom 12.1 of UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.
14. Predmet spada u okviru nadležnosti KIZK i Žalbenog veća KAI. Isti je direktno povezan sa oružanim sukobom. Nema sumnje da su podnosilac zahteva i njegova porodica posedovali imovine do 1999. godine kada su trebali da izbegnu sa Kosova. To da je žalilac podneo tužbu pred Opštinskim sudom u Prištini ne utiče na pitanje nadležnosti, jer je tužba u građanskom sudu podneta 23. marta 2007. godine, što znači nakon što je stupila na snagu UNMIK/UREDBA/2006/50, zamenjena Zakonom br. 03/L-079, (*Zakon*). Član 18 Zakona glasi da su odredbe Zakona u primeni u imovinskim zahtevima pod članom 3.1 *ibid* u slučajevima kada sudski postupak povodom tih zahteva nije započeo pre stupanja na snagu Zakona. Sudski postupak pred Opštinskim sudom zasnovan od strane B. S. protiv L. G. povodom imovinskog prava nad istim parcelama, zasnovan je nakon što je *Zakon* stupio na snagu.
15. Žalba je neosnovana. Odluka KIZK je tačna; Sud nije našao nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja niti pogrešnu primenu materijalnog ili proceduralnog prava u primeni. Pošto nema argumenata da su sporne imovine bile u nesmetanom posedu tuženika od prilike od 1940-tih do

1999. godine te ne postoji upisani prenos imovine pre ili nakon 1999. godine u korist žalioca (ili njegove porodice), nema razloga da Sud poništi ili preinači odluku KIZK koja je prihvatila imovinski zahtev kao osnovana.

16. Prema tome, u smislu člana 13.3 *Zakona*, Sud odbija žalbu i potvrđuje odluku.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Elka Filcheva, EULEX predsedavajući sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Dag Brathole, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar